

עיריית כפר סבא

פרוטוקול מס' 27/16-11/10

מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום חמישי, ד' באדר תש"ע (18/02/2010)

משתתפים:

ראש העיר	יהודה בן חמו
סגן ומ"מ ראש העיר	צביקה צרפתי
ס/ראש העיר	עמירם מילר
ס/ ראש העיר	עו"ד איתן צנעני
חבר המועצה	יאיר אברהם
חבר המועצה	עו"ד מנשה אליאס
חברת המועצה	נורית חסון-לוי
חבר המועצה	איציק יואל
חבר המועצה	אברהם מולה
חברת המועצה	עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו
חבר המועצה	שמעון פרץ

חסרים:

חבר המועצה	אורן כהן
חבר המועצה	דר' אמיר גבע
חבר המועצה	גיא בן גל
חברת המועצה	אתי גן-אל
חבר המועצה	עו"ד נפתלי גרוס
חבר המועצה	אהוד יובל לוי
חבר המועצה	ארנון לוי
חבר המועצה	דר' בוקי צייש

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	אבי בן חמו
יועצת משפטית	עו"ד בתיה בראף
[מבקר העירייה	אליעזר פיירשטיין
מהנדס העיר	ארז אייזנר
מנהל אגף החינוך	דב רקוביץ
מנהלת בי"ס גולדה	עליזה ברודצקי

מנהל אגף איכות הסביבה	מאיר אלקיים
מ.מ. חינוך יסודי וממלכתי דתי	עטרה בריל
משנה למנכ"ל הסתדרות המורים	עופרה דונסקי
יו"ר ועד הורים עירוני	אמיר דנאי
תושב שכונת גולדה	רשף לוי

חבר המועצה	ד"ר בוקי צי"ש	<u>חסרים:</u>
משנה לראש העיר	אורן כהן	
חבר המועצה	ד"ר אמיר גבע	
חבר המועצה	גיא בן גל	
חברת המועצה	אתי גן-אל	
חבר המועצה	עו"ד נפתלי גרוס	
חבר המועצה	אהוד לוי יובל	
חבר המועצה	ארנון לוי	

ישיבת מועצה שלא מן המניין - 18.02.2010

על סדר היום:

1. דיון בנושא בי"ס גולדה.

1. דיון בנושא בי"ס גולדה.

יהודה בן חמו: ערב טוב, ברוכים הבאים. אי שמח לפתוח ישיבה שלא מן המניין.

שמעון פרץ: קודם כל, למה לא מקבלים חומר? אני לא קיבלתי.

יהודה בן חמו: כי אין חומר. תן לי, אני אסביר את זה בכמה משפטים. אני ביקשתי להזמין את ישיבת המועצה הזו בהתראה די קצרה. וכפי ששמתם לב, אפילו זה לא נמצא ביום הקבוע של ישיבות המועצה, מכיוון שרציתי לעדכן את חברי המועצה, גם את ההורים וגם את הנוגעים בעניין, שאנחנו מזה תקופה ארוכה עושים מאמץ רב, אני באופן אישי, אבל עם הגורמים המקצועיים של העירייה, לנסות ולהגיע להביא לידי פתרון, להביא לידי מצב שבית ספר גולדה יוכשר ונוכל לתת את האפשרות לתלמידים ולמורים לחזור וללמד. כולם מבינים, אנחנו מקבלים לא מעט תלונות, גם מוועד ההורים הבית ספרי וגם מוועד ההורים המרכזי, בטח ובטח מהגורמים המקצועיים שמלמדים בבית הספר השרון, שהתנאים הם לא תנאים נוחים בלשון המעטה. צריך לתת את הדעת על כך. אבל הנושא הוא כרגע בית ספר גולדה. מה שאני ביקשתי, גם מיו"ר ועד ההורים של בית ספר גולדה, זה שהוא ייתן התייחסות גם כלפי המשרד לאיכות הסביבה, שהוציא מכתב בקשה בהמשך למכתב שאני הוצאתי, לפנות לשר לאיכות הסביבה על מנת שיורה מה צריך לעשות, מכיוון שהם האמונים מבחינה מקצועית האם בית הספר כשיר, האם האזור כשיר, האם להחליף קרקע, לא להחליף קרקע, האם לעשות פעולה כזו, האם לעשות פעולה

אחרת. מכיוון שהעירייה ניסתה וגם עשתה את כל הניסיונות האפשריים שהגורמים המקצועיים המליצו, ולצערי הרב גם בבדיקות האחרונות מצאו 2 או 3 נקודות שהן לא יצאו נקיות, ולכן, אני רציתי לשתף את החברים. ביקשתי מוועד ההורים שיצטרף אלינו לישיבה הזו. שמעון פרי, יו"ר הוועד, לא יכול היה להצטרף, שלח את רשף לוי שייצג אותם ויהיה גם הדובר שלהם לצורך העניין הזה. אני חושב שבנושא הזה כולנו, למרות שסביב הנושא הזה היינו לא מעט חלוקים, והיו קולות כאלה ואחרים. אני חושב שבהצעת ההחלטה הזו שכולנו פונים למשרד לאיכות הסביבה ולמשרד החינוך שהוא אמון על מבנה החינוך בכל הארץ, שייתנו את הדעת בהקדם האפשרי, על מנת שנוכל להיערך לפתיחת שנת הלימודים, גם של בתי הספר וגם של גני הילדים. החשש של ההורים מאוד מובן לי. אנחנו צריכים לקדם את הנושא הזה ככל שרק מהר ואפשר. זהו, זה הפתיח שלי, לכן לא נשלח חומר, לא רציתי לפתוח בסקירה מה נעשה עד היום. כי אני חושב שבכל דרכי הפעולה שנעשו, גם אתם כחברי מועצה, גם בטח ובטח הגורמים המקצועיים העירוניים יודעים, גם ועד ההורים מעודכן עד לפרטי פרטים, לכן לא נשלח שום חומר, והרעיון היה להתכנס, לשבת, לדון ולקבל את ההחלטה. אני מקווה, אני קורא לחברי המועצה, גם לוועד ההורים, להתאחד סביב ההחלטה הזו. וגם לאחר קבלת ההחלטה הזו, אני מתכוון להמשיך ולפעול, גם להפעיל לחץ על המשרד לאיכות הסביבה שיעשה מעשה בעניין הזה, וגם במידה ולא ניענה כפי שלא נענינו בחודש האחרון או ב-3 שבועות האחרונים, כמובן שאני לא מכניס את זה להחלטה, אבל אני מתכוון לפעול באופן פורמלי, גם אם נצטרך להגיע לערכאות או

לכל הליך שהוא שיכפה על הנוגעים בעניין, קרי המשרד לאיכות הסביבה ומשרד החינוך, להנחות אותנו ברמה המקצועית באילו דרכי פעולה אנחנו צריכים לעסוק. התייחסויות של החברים, אני מציע שתשמע את החברים, לאחר מכן תתבטא.

רשף לוי : איך שאתם רוצים.

בבקשה, יאיר אברהם. אם אפשר לבקש מחברי המועצה, וגם ממך רשף וגם ממך אמיר, כי אלה יהיו הדוברים, מכיוון שאנשים עשו מאמץ להגיע לישיבה הזו, וחלק מהאנשים יש להם גם אירועים אישיים, שמעון מארס היום את הבן שלו, אני מבקש מהחברים: א' - להיות מתומצתים, ב' - לא לחזור על דברי החברים, על מנת שנוכל גם למצות את הדיון וגם לקבל את ההחלטה ולהגיע למחוז חפצנו. בבקשה, יאיר.

יהודה בן חמו :

קודם כל, ערב טוב לכולם, ערב טוב גם להורים, לאמהות בעיקר. אני ברשותכם רוצה לצטט לכם מתוך מכתב שאני שלחתי מעל חודש ימים למשרד להגנת הסביבה ולמשרד הבריאות, שעניינו המפגע הסביבתי בבית ספר גולדה. פתחתי ואמרתי שלפני כ-4 חודשים נפתח הדו"ח המסכם של ועדת מרינוב שאני הייתי חבר בוועדה הזאת. ולמעשה, מאז סיום העבודה של הוועדה, אנחנו נמצאים באיזשהו סוג של מבוי סתום. ולכן, אנחנו כרשות, אני כחבר מועצה, וגם אני כהורה בבית הספר, לא יכול להרשות לעצמי לעמוד ולהמתין עד שתהיינה התפתחויות. אז קודם כל, ראש העיר, אני מודה לך על כינוס הישיבה הזאת, אני חושב שזה חשוב שאנחנו ניזום את המהלכים האלה ונפנה לרשויות בדרישה לבצע את כל המהלכים שנדרשים. אני מזכיר לכל הנוכחים פה, שבסיום העבודה של מרינוב, בעצם היתה המלצה לחזור לבית ספר

יאיר אברהם :

גולדה, ונוכחנו לדעת, גם אני נוכחתי לדעת שהמסקנות שהיו בדו"ח מרינוב היו בלשון המעטה שגויות. לכן, הפנייה כרגע למדינה ולרשויות ובעיקר למשרד להגנת הסביבה, היא מתוך כוונה לקבל מהם הנחיות ברורות ומפורשות. אני חושב שהגענו למצב שבו הרשות, חברי המועצה, הורים, עשו כל מה שאפשר כדי להתמודד עם המשבר הזה, עם הסיטואציה הזאת, הגם שבחלקה היו מחלוקות גדולות. אבל נכון לעכשיו אנחנו נמצאים בסיטואציה שבה אנחנו יכולים לפחות להסכים על כך שאנחנו נמצאים: א' - במבוי סתום, ב' - יש מספר שאלות נוקבות ובטח גם רשף אולי יתייחס לזה אחר כך, שלמעשה בעצם אין לנו התייחסות אליהן. לא לנושא של ההימצאות של ה-VOC או הגזים המזהמים, לא לגבי ההימצאות או אי הימצאות של מקור שמזהם. ונדמה לי שאם אנחנו נתאחד סביב האמירה שהמדינה, קרי המשרד להגנת הסביבה, משרד הבריאות, משרד החינוך, צריכים לקחת אחריות על הנושא הזה ולטפל בו עד תום – אז מהנקודה הזאת אנחנו נוכל להצליח. משום שבמשך תקופה ארוכה השקענו הרבה מאוד מאמצים במאבקים פנימיים שנדמה לי שבטח בשעה הזאת לא קיימים ואינם נדרשים. ולכן, אני לא אפרט פה את השאלות ואת הבעיות, אבל בשורה התחתונה אני חושב שצריך להגיע למסקנה שכל המאמצים של כולם, של כולנו, מועצת העיר, ראש העיר כמובן בראשה, ועד ההורים המוסדי וועד ההורים העירוני, צריכים לפנות למשרדי הממשלה ולקבל מהם תשובות ברורות. אם אין תשובות ברורות עד לתאריך מסוים, עד למועד אולי שיהיה מוסכם, אנחנו ניאלץ בכוחות הפנימיים שלנו לטפל בתוצאות של המפגע הזה. אבל נכון לרגע זה נדמה לי שזה יהיה

נכון לא להתרכז במה תעשה הרשות אלא במה תעשה המדינה. ולכן, נדמה לי שגם נוסח ההחלטה או נוסח הצעת ההחלטה שמובא פה לשולחן מועצת העיר, המטרה שלה היא בעיקר לפנות למדינה כדי לתת פתרונות. אנחנו לא מומחים, לא ל-VOC ולא לזיהומים ולא למערכות ביוב. ולכן, מאוד חשוב שיהיה פה קול אחד סביב הנושא הזה. זהו, תודה רבה.

יהודה בן חמו: בבקשה, איתן.

עו"ד איתן צנעני: השאלה שלי, איך העירייה נערכת למצב שבו הבעיה לא תיפתר בתקופה הקרובה? האם התלמידים יישארו בשרון, האם השרון ערוך, האם העירייה נערכת להכשיר את השרון למספר התלמידים ולהימצאות התלמידים שם?

יהודה בן חמו: תודה, צביקה, בבקשה.

עו"ד מנשה אליאס: אני הרמתי יד קודם. אפשר, כבוד ראש העיר?

יהודה בן חמו: בבקשה, מנשה.

עו"ד מנשה אליאס: רציתי לדעת האם קיים סכסוך בין העירייה לבין המשרד להגנת הסביבה. ואם קיים סכסוך, ממה הוא נובע. ואם קיים הסכסוך הזה, מדוע עד עכשיו לא ניסו לפתור את הסכסוך עם המשרד, כדי למנוע מצב שההורים נמצאים במצב של חוסר ודאות, במיוחד הורי הגנים שלא יודעים לאן לרשום את הילדים. זאת אומרת, למה היה צריך לכנס את העירייה, אם היה אפשר לעשות את הפעולות הללו קודם, לנסות לפתור את הבעיה ולא להגיע לסכסוך גם עם המשרד להגנת הסביבה.

יהודה בן חמו: תודה. צביקה.

צביקה צרפתי: טוב, אני מחלק את הדברים שלי ל-2. דבר ראשון, בשבוע האחרון, מאז התמנותי לסגן ראש עיר וממלא מקום, לקחתי על עצמי, היות ואבי עוזב בימים הקרובים או בשבועות הקרובים,

לקחתי על עצמי לטפל בנושא גולדה. אני בשבוע האחרון כולי עסוק בלימוד החוברות וכל החומרים. מי שיעזור לי זה מאיר אלקיים, מנהל האגף לאיכות הסביבה. אנחנו נרכז את העניין הזה, אנחנו נטפל בעניין הזה, אנחנו נהיה קשובים. אני מאמין שבסופו של דבר, ההצעה של ראש העיר תביא בסופו של דבר לפתרון אמיתי. אני לא רואה מנוס מהפתרון שעולה היום על השולחן. ברור שהפתרון הזה יצטרך להיות בזמן סביר, וברור לנו שבשנה הבאה יש שנת לימודים חדשה, צריך לרשום, צריך להתארגן, הכל ברור לנו. אני חושב שההצעה הזו צריכה לצאת לדרך, לתת לה הזדמנות, ואני בראש מי שיטפל בעניין הזה, יהיה מעורב מאוד. אני מנסה ואנסה ואשים את עצמי לטובת העניין הזה, אף על פי שאמרו לי 'מה אתה לוקח כדור כזה לוחט?'. אז אני לא מפחד, אני בטוח שאנחנו בסופו של דבר נגיע לפתרון. אני מאמין בדרך ארוכה, אבל בסופו של דבר בפתרון טוב. ואני מקווה שכל הנוכחים פה בסופו של דבר יתמכו היום בהצעתו של ראש העיר, חברי המועצה, אלה שצריכים לתמוך, ואני לרשותכם בעניין גולדה.

עופרה דונסקי:

כן, אני לא רוצה לחזור על דברים שכבר נאמרו, כי בעצם אנחנו לא פעם ראשונה שמדברים על הנושא הזה. ההצעה שלך, יהודה, היא הצעה טובה, וצריך להעמיד לה לוח זמנים מאוד-מאוד מדוקדק. מכיוון ש-1.9.10 זה יעד מאוד ברור, וצריך לבדוק את העניין ולבנות לזה, קובי, כמה תאריכים שעד אליהם צריך להגיע לאיזושהי מסקנה. אני מאחלת לכולנו שאנחנו נוכל להגיע ולחזור לבית הספר ולהגיע לרווחה. אני ביקרתי היום בבית הספר ועמדתי על המצוקה של המורים בתנאים הפיזיים שלהם ושל הילדים בבית הספר. ואם יוחלט

שחוזרים, אז צריך לדעת בדיוק עד איזה תאריך נותנים זמן. ויהודה, את ההצעה שלך אני רוצה שתמקד בלוח זמנים, כדי שנדע והיה ולא, איך נערכים בבית ספר השרון.

תודה. בבקשה, רשף.

יהודה בן חמו:

רשף לוי:

שלום. אני אפתח קודם כל שאני מאוד שמח שאנחנו נפגשים ומדברים ושיש דיאלוג, זה מצב מאוד טוב. זאת היתה תקופה מאוד קשה לנו ההורים המאבק הזה, ואנחנו מאוד לא נהנינו. אבל חשוב שתדעו שאתם נפגשים עם מעט אנשים. רוב ה... מול פרי, לפעמים איתי, לפעמים אנשים מהשכונה. אבל בסופו של דבר מאחורי האנשים האלו עומדים 500 הורים שהם פחות או יותר אחידים בדעה שלהם, ואפשר לראות את זה גם שבשביתה לא יותר מ-20 הורים נאלצו לשלוח את הילדים שלהם לבית הספר. העמדה שלנו היא מאוד-מאוד פשוטה. אנחנו מתייעצים עם מומחים, עם ד"ר ברנר שגם ראש העיר הכיר אותו, ואני חושב שהוא מעריך אותו והיה ביניהם שיח טוב. אנחנו מתייעצים עם 'אדם טבע ודין', שאני יודע שחלק מחברי המועצה נפגשו איתם, שלמרות אולי הדימוי שיש להם לפעמים במאבקים תקשורתיים שיש להם בנושא איכות סביבה, הם לחלוטין לא מיליטנטיים ולא קיצוניים, והם משתמשים במומחים מהמעלה הראשונה כדי להתמודד עם הבעיות האלה. אני חושב שאנחנו בתור ועד ההורים, מבחינתו פנייה למשרד לאיכות הסביבה או משרד הבריאות או לכל המקום, זה כמובן דבר שמבורך שתעשו אותו, אבל זה בהחלט לא נראה לנו משהו שהוא סוף פסוק ויפתור את הבעיה, ואני גם אסביר למה. צביקה אמנם לא מפחד לקחת תפוח אדמה לוחט לידיים, אבל מההיכרות הקצרה שיש לי עם השר לאיכות הסביבה, הוא לא

בהכרח ימהר לקחת את תפוח האדמה הלוהט הזה ליד. ולמה?
כרגע, כל המומחים שאנחנו דיברנו איתם, לא יודעים להגיד מה
מקור הזיהום בבית הספר ואיך לפתור את הבעיה. אני ממש לא
מקנא בראש העיר, כי אני יודע שהוא מאוד רוצה לפתור את
הבעיה. אני יודע שנפל עליו הדבר הזה וזו לא אשמתו שזה נפל
עליו. אבל אף מומחה לא אומר איך פותרים את הבעיה הזאת.
אף מומחה שישבנו איתו לא אמר 'תעשו ככה וככה ובטוח
נפתור את הבעיה'. וראש העיר ישב איתנו, עם ד"ר ברנר, שבנה
מתווה ונעשה ניסיון... מדעי לפתור את הבעיה שלא הצליח, כי
בסופו של אני ממש קיוויתי, התפללנו כל ההורים שזה יצליח,
זה לא הצליח. אז השאלה מה עושים עכשיו. אני חושב שצריך
לזכור כמה דברים. א' – כרגע המקום מזוהם, משהו זיהם
אותו. אם העבירו את קו הביוב, וזה אומרים 'אדם טבע ודין',
לא אני אומר את זה. אם העבירו את קו הביוב והוא זורם
במקומות אחרים בעיר, יכול מאוד להיות שמקומות אחרים
בעיר כרגע מזדהמים. אתם כמועצת העיר צריכים לקחת את זה
בחשבון, זה אמרו 'אדם טבע ודין' שהמקצוע שלי הוא קומיקאי
או מחזאי או מה שלא תגידו. אז יכול להיות שעוד מקומות
אחרים בעיר מזדהמים ברגעים אלה, כי עפ"י 'אדם טבע ודין',
מאוד-מאוד חשוב למצוא את מקור הזיהום ולנטרל אותו, כדי
שלא עוד אנשים יזדהמו, כי החומרים האלה, לפי מה שאומרים
המומחים, הם מסרטנים, זה דבר אחד. דבר שני, בהערה קטנה,
גני הילדים לא חזרו להיות במקום שבו הם היו לפני כן, והם
נמצאים במקומות שבהם נמדדו בעבר גזים רעילים. בגן חצב
נמדדו גזים רעילים, אז גם את זה צריך לקחת בחשבון.
מבחינתנו, מבחינת בית הספר, זה שההורים נמצאים עכשיו

במקום שאין בו גזים רעילים, אנחנו מאוד שמחים.

לכאורה אין בו גזים.

יאיר אברהם:

רשף לוי:

בסדר, זה בדיוק המקום שבו אני לא קיצוני. אנחנו לא מניחים שכל העולם יש בו גזים, המקום נקי. אנחנו חושבים שמכיוון שאין אף מומחה שאומר כרגע איך אפשר לפתור את הבעיה, צריך להניחה שהמקום הארעי אולי הוא לא יהיה ארעי לעד. ובטוח גם אם הוא ארעי, צריך לשפר את התנאים בו שהם יהיו סבירים. אנחנו לא באים להגיד לראש העיר או לעיר איך להתנהל. אפשר לפרק את בית הספר, להעביר את כל הכיתות לגורדון ולבן גוריון, לשנות את כל אזורי הרישום ושכל אחד ילמד במקום אחר. אפשר לבנות מבנה חדש, או אם יש מבנה אחר בעיר שמסתתר שהסתירו אותו ולהעביר את בית הספר למקום אחר. מה שבטוח, שאנחנו כהורים לא מוכנים להמשיך ללמוד במקום שאומרת המנהלת שנותן מענה לילדים שיש לה בעיות של שמיעה, ולא נותן מענה לילדים עם ליקויי למידה, ויש בו בעיות בטיחותיות מאוד-מאוד קשות, ואין בו מגרשי ספורט, וצמוד לו לאורך זמן מבנה רווחה, שכמובן עניי עירנו יקרים ללבנו לא פחות מראש העיר אבל עדיין לא יכול להיות שבית ספר ומשרדי רווחה יהיו שלובים ביחד, זה לא תקין, לא בטיחותי, ובטח לא דבר שגם ראש העיר רוצה אותו אני חושב, זה לא דבר טוב. אז אנחנו לא אומרים איך לתקן את הבעיה, אנחנו דורשים אבל, כי העובדה שהמשרד לאיכות הסביבה יכול להיות שייתן לכם ייעוץ, ויכול להיות שיבוא עם פתרון הקסם – זו תכנית פעולה טובה וצריך לנסות אותה. אבל עדיין, איך שלא נסובב את זה, האחריות היא על ראש העיר ועל המועצה. האחריות שלכם לספק לילדים שלנו בית ספר תקין שעומד

בתקן של משרד החינוך, שעליזה מנהלת בית הספר תגיד לנו 'הכל בסדר, אפשר ללמוד ככה'. נכון, זה לא כמו גזים רעילים שהילדים עכשיו נמצאים ואוטוטו צריך לעשות מעשה חירום ולהוציא אותם משם בכל הכוח, אבל עדיין זה ממש משהו שאנחנו כוועד עומדים בעמדה נחרצת ודורשים שהיא תיתן לנו מענה ולוחות זמנים מסודרים ובטוח זמן סדיר, איך הילדים שלנו לומדים, כמו הילדים של ראש העיר, או של כל אחד מחברי המועצה שלומדים בבתי ספר אחרים בעיר. זו דרישה מאוד-מאוד לגיטימית. זה דבר אחד. דבר שני, אנחנו מדגישים את העמדה הבסיסית שלנו, הילדים, ופה אני מאוד נחרץ ומדב בשם 500 הורים, לא יחזרו לבית הספר הישן, בית הספר גולדה, עד שד"ר ברנר ו'אדם טבע ודין' ייתנו אישור שהמקום תקין ונקי, זה שיהיה לכם ברור. אני דיברתי עם חברי מועצה, חלק אמרו לי 'זו אחריות של המשרד לאיכות הסביבה ומשרד הבריאות'. אתם כעובדי מדינה נאחזים ומסתמכים על המומחים האלה ועל האישורים שלהם, ובטח היועצת המשפטית המוצלחת מאוד שלכם מסתמכים על הדברים האלה, הכל טוב ויפה. אנחנו כהורים יש לנו את היועצים שאנחנו משלמים להם כסף, שראש העיר פגש אותם ויודע את האיכות שלהם, וציין גם את האיכות הזאת בכמה פגישות. ואנחנו לא נחזור לבית הספר בשום מצב, לא משנה אילו אישורים יהיו, כל עוד 'אדם טבע ודין' וד"ר ברנר, שהם אנשים מאוד רגועים, מאוד שפויים, לא מיליטנטיים, לא קיצוניים, לא מתלהמים, שזה המקצוע שלהם, זה מה שהם עושים בכל מיני מקומות בעולם, לא יגידו לנו שהמקום תקין ב-100%, כי מדובר בבריאות של הילדים שלנו. אז אני חושב ש-3 הנקודות האלה:

איך מוצאים את המקור המזהם כדי שהוא לא יזהם את שאר העיר היקרה שלנו, איך דואגים לגני הילדים שנמצאים, כרגע עדיין במקום שאולי יש בו זיהום ברגע זה, ואיך מטפלים בבית הספר השרון שהוא יהיה בית ספר קבוע – אלה הן משימות שהן לא פחות חשובות מאשר לפנות למשרד לאיכות הסביבה ולבקש מהם עזרה, שזה כמובן מצוין. אני לא יודע, אולי צריך לפנות לד"ר ברנר ולנסות להביא עוד מומחים. אני לא יודע, בסופו של דבר, גם אם נפנה למשרד לאיכות הסביבה, האחריות, ואולי היועצת המשפטית תוכל לתקן אותי אם אני טועה, האחריות היא שלכם, היא לא של המשרד לאיכות הסביבה.

יהודה בן חמו: אני תיכף אענה על זה.

רשף לוי: בסדר. מבחינתנו כתושבי העיר, ואני חושב שאתה גם שמח שאני אומר את זה, אתה האחראי, אתה ראש העיר, אתה אחראי, אין מה לעשות, אתה יודע את זה.

יהודה בן חמו: קיבלתי היום תלונה שהאוטובוסים לא מגיעים בזמן של אגד. **רשף לוי:** אני אמרתי בפירוש, אתה לא אשם שיש שם זיהום, אתה לא אשם שיש את הבעיה הזאת. אני מרחם, לא מרחם, זו מילה לא יפה, לא מקנא בכלל שזה התפוח הלוהט. אבל זה התפוח הלוהט שלך, הוא לא שלי, הוא לא של-

עופרה דונסקי: אתה לא מתחלף איתו היום.

רשף לוי: לא, לא. הילדים שלי כרגע לא הולכים לשם והם לא ילכו לשם, אנחנו דאגנו לילדים.

יהודה בן חמו: תודה. אמיר, בבקשה.

קהל: דקה, אנחנו רוצים לחלק איזושהו דף.

רשף לוי: אלה עוד נציגי ועד הורים.

יהודה בן חמו: בבקשה, תחלקו. בבקשה, אמיר דנאי.

אמיר דנאי:

לדבר אחרי רשף זו משימה קשה מידי. אני רק רוצה להגיד שלפחות ברוב הדברים שרשף אמר, ועד ההורים העירוני עומד יחד עם ועד ההורים של גולדה בעמדה שהם נוקטים, מבחינת למצוא מה שיותר מהר פתרון לבית ספר גולדה. אנחנו לא רוצים לוותר על גולדה, אנחנו חושבים שגולדה הוא בית ספר חשוב וצריך לחזור, וצריכים לפתור את הבעיה. זו לא בעיה שאי אפשר לפתור אותה, אפשר לפתור אותה וצריך לפתור אותה. אין ספק שבטווח שבעיניי הכי רחוק הוא ה-1.9 שנה הבאה, אם צריך להישאר בשרון, אולי עדיף גם קודם, להכשיר את המקום הזה ליותר תלמידים, ואפשר לעשות את זה, אדוני ראש העיר, דיברנו על זה. יש אמנם פתרונות לא זולים, ואנחנו מבינים את המשמעות הציבורית של החלטה כזאת.

זה לא עניין של זולים.

יהודה בן חמו:

אבל אפשר גם להגדיל את חצר בית הספר, גם להגדיל את מבנה בית הספר ולעשות את זה, ויפה שעה אחת קודם.

אמיר דנאי:

תודה רבה. חברים, ברשותכם, לפני שנעבור לסיכום הישיבה, באשר לשאלות שנשאלו ע"י מנשה ואיתן, מה נעשה, מה לא נעשה. אם אתם לא יודעים מה נעשה עד כה, באמת המצב לא כל כך טוב. כי אין יום שהנושא הזה לא מטופל ולא נעשה.

יהודה בן חמו:

עו"ד מנשה אליאס: זה לא מה ששאלנו. אדון ראש העיר, תדייק. שאלתי האם יש סכסוך עם המשרד להגנת הסביבה. לא שאלתי מה נעשה מה לא נעשה. שאלתי מה הרגע לסכסוך.

יהודה בן חמו:

אין יום שלא נעשה ואין יום שהנושא הזה לא נמצא בדיון מול משרדי הממשלה, כולל איכות הסביבה, כולל משרד הבריאות ונעשים הרבה מאוד דברים. להערות שלך, רשף. תראה, אין ספק שאף אחד סביב השולחן הזה, וגם כל מי שאתם מייצגים

וכל מי שאנחנו מייצגים, לא שמח מהעניין הזה. הנושא הוא נושא כאוב, נושא שהגיע למחוזות בלתי צפויים, הייתי אומר, אפילו הגיע למבוי סתום. הגיע למבוי סתום, לצערי. אני לא מכיר שום רשות ולא שום ראש עיר שהיו יורדים לרזולוציות כאלה נמוכות, כי בהרבה מאוד ערים יש בעיות כאלה ואחרות בקו ניקוז כזה או אחר. גם ליד בתי ספר, גם ליד מוסדות חינוך. ובכל זאת, התעלמו או שטיפלו בזה בדרכים אחרות, ולא ירדו והשקיעו מיליונים על גבי מיליונים. אני חושב שאתם יודעים גם טוב מאוד, עיריית כפר סבא לקחה על עצמה מחויבויות כספיות גבוהות מידי, גבוהות מאוד, אפילו שזה לא המנדט שלנו. חד משמעית אתה טועה בהנחה שהאחריות מוטלת על עיריית כפר סבא, ואני אסביר גם למה, לא שאני בורח מאחריות. ההיפך, אני קפצתי יחד עם כל השולחן הזה על מנת לנסות להשקיע מכספנו, למרות שזה היה צריך להיות כספי ממשלה, כי ידעתי שהיה ונתחיל גם תהליך להוציא כספים, זה ייקח הרבה מאוד זמן. אמרתי אנחנו הולכים ולוקחים על עצמנו. חד משמעתי האחריות על נושא אוויר, על נושא גזים, על נושא האדמה, היא לא אחריות שלי. כמו למשל אני אתן לך 2 דוגמאות ואני נתתי אותן גם לשר לאיכות הסביבה, וגם לגורמים המקצועיים שמסביבו – אם חלילה נופל טיל בעיר, ראש העיר הוא לא פקטור בעניין, הוא אפילו לא פיון. הגיע פיקוד העורף, לוקח פיקוד על המקום או על העיר או על האזור שנפל הטיל, והרשות המקומית נותנת רק שירותים. אם חלילה יש מפגע בריאותי ברשות מקומית, בא משרד הבריאות ולוקח החלטות אם זה לסגור מקומות, אם זה לטפל בצורה כזו או אחרת. אנחנו לא פקטור, אני לא ראש עיר באותו

אזור. באותו אזור שהוא מגודר או ההחלטות שמתקבלות ע"י הגורמים המקצועיים, אנחנו כרשות לא יכולים, אין להם שום say בעניין הזה. אותו כנ"ל גם במקרה הזה. מה הכוונה? הגענו למבוי סתום שאין לנו, ואמרת נכון, אין לאף אחד את הגרוש שמביא את המיליון. אם היה לנו את הגרוש שמביא את המיליון, לא היינו יושבים פה והיינו פותרים את הבעיה הזו. ולכן אני באתי ואמרתי לא יעלה על הדעת שאנחנו כרשות מקומית, אני כראש עיר, ניקח על עצמנו כל כך הרבה דברים שאנחנו לא יודעים גם לתת את המענה הזה. ואז התייעצתי עם מי שהתייעצתי, ואמרו לי חד משמעית למה אתה עושה-, לא שאני מסיים היום את ההחלטה ואומר לכם להתראות ולא מכיר בזה. כמובן שאנחנו נמשיך ללוות רגע-רגע, ונקוב בזמנים. בטח ובטח בהמשך טיפול, אני לא מפסיק לרגע אחד. ולכן אני בא ואומר, אנחנו פונים למשרדים הרלוונטיים, כולנו בלי יוצא מן הכלל, גם ההורים שכותבים לי ומדברים איתי ואני נפגש איתם, כולם רוצים לחזור לגולדה. וצריכים לפעול שגולדה יהיה כשר לקליטת התלמידים. לכן אני בא ואומר, המשרד צריך לפעול, גם משרד איכות הסביבה וכמובן משרד החינוך, שהוא האמון לתת את התשובות לפתיחת בתי ספר. אם יש לי בעיה של בטיחות בבתי ספר, אני לא יכול לפתוח. אם יש לי בעיה אחרת בבתי ספר, המשרד לא ייתן לי אישור. בסופו של יום, משרד החינוך נותן לי את האישור לפתוח או לא לפתוח, בכפוף לאישורים כאלה ואחרים. על כן אי אפשר להוציא את 2 המשרדים המרכזיים הללו מהאחריות שהיא שלהם. כמובן שאני מתכוון מיד אחרי הישיבה הזו, עוד הערב, לנסות להשיג בשיחה טלפונית, ולהמשיך להתנהל באופן פורמלי מול משרדי

הממשלה. אני לא נותן להם אף פעם את האפשרות, את הפריבילגיה הזו איך שהתנהלנו בחודשים האחרונים. ואני לא מדבר רק על ההוצאות הכספיות שיש לנו גם כן אחריות להוצאות האלה. יש לנו אחריות על ההוצאות הללו והן הוצאות במיליוני ₪. לכן אני בא ואומר, קודם כל הם צריכים לבוא ולהגיד לנו בצו עשה ואל תעשה. בצו, אני לא מתכוון להתווכח איתם בכלל, אני לא מתכוון להתווכח איתם. ובכל סכום שזה יעלה, אנחנו נביא את זה לדיון פה למועצת העיר, ואם צריך לשלם את במועצת העיר – נשלם, ואם צריך לדרוש את זה ממשרדי ממשלה – נדרוש את זה.

רשף לוי: רק הערה קטנה. אם תוכל להבטיח לנו גם, ראש העיר, שהמהלך הזה לא ינוצל ליצור מצב שכאילו הם יגידו 'עכשיו הכל בסדר, תחזרו לשם'... נקודת ההתחלה.

יהודה בן חמו: אני בדיוק רוצה להתייחס לזה.

רשף לוי: בוא נפתור את זה באמת.

יהודה בן חמו: אני בדיוק רוצה להתייחס לזה. ביקשתי שבמסגרת הזו שצריכים לבוא ולהציע את מה שצריך לעשות, לא מה לא לעשות, מה לעשות – תהיינה נציגויות של כלל הנוגעים בעניין. לא שולחים לי במייל תעשה או אל תעשה. יבואו לכאן הגורמים המקצועיים, ויבואו ויציעו פתרונות מקצועיים ומעשיים מה הולכים לעשות. יחד עם ההורים, יחד עם המורים, יחד עם העירייה, כשהעירייה בעניין הזה, כמו שהתחייבתי – נעשה כל מה שיטילו עלינו. אני אישית כרגע, במסגרת היכולות שלנו, ויש לנו הרבה מאוד יכולות, אין לנו פתרונות מעשיים שבאים ואומרים 'זה מה שנעשה וזה מה שיביא את הפתרון'. ולכן אנחנו מבקשים את הפתרונות הללו, או את הגורמים

המקצועיים שיבואו ויעשו. כל תשובה שתקבל ע"י המשרד, אנחנו נעביר אותה אלינו ונתייחס אליה ונדון בה לגופו של עניין. ולכן אני בא ואומר, כל תשובה שתינתן ע"י המשרד, נביא אותה לעירייה. עברתי אתכם תהליך אחד או שניים, אני לא חושב שאתם תבואו ותגידו... כל אחד שיעשה את ההחלטות שלו. אני אישית אומר לך כראש עיר, הלוואי והייתי יכול למצוא את הפתרון במסגרות שאנחנו פעלנו. לא מצאנו. אני פונה למשרד. כמו שבכל דוגמא אחרת שנתתי קודם, לא הייתי מתערב.

יהודה, אתה מתייחס ללוחות הזמנים?

עופרה דונסקי:

לכן אני בא ואומר, אני לא יכול להתייחס כרגע ללוחות הזמנים באשר לבית ספר השרון. בית ספר השרון, צריך להבין, שגם באופן פורמלי, היות והוא שימש באופן פורמלי כבית ספר בעבר, והיום הוא כבר לא, באופן פורמלי, כי משרד החינוך, סליחה על הביטוי, לא פראייר. הוא בא ואומר 'אני בניתי לך בית ספר, אתה עכשיו משתמש בו לרווחה'. וטוב מאוד, עושים מינהל תקין, והם באים ואומרים לי 'אתה תחזיר את המבנה'. אז אני לא יכול להחזיר לו מבנה, אני נותן לו כסף. עושים פדיון מבנים מה שנקר, ושילמנו עבור פדיון המבנים. אם היתה לי חלופה לרווחה, אולי היינו מעבירים את בית ספר גולדה למקום שיש חלופה. מכיוון שאין חלופות, לצערי, לכן אני בא ואומר, אני לא אקח את האוכלוסייה של הרווחה, ואולי זה גם נשמע תרתי משמע לא טוב 'אה, אתם רווחה, לא משנה, אולי תסתדרו בפרוזדורים'. זה גם כן לא פתרון. כי אני חושב שגם חברי המועצה, ובצדק, אם אני הייתי יושב בצד של ההורים – הייתי מסתכל רק לצד של ההורים, אם הייתי יושב במורים – רק בצד

יהודה בן חמו:

של המורים. ולכן אני בא ואומר, אנחנו צריכים לראות את התמונה הכוללת של כל העיר. לכן אני לא רואה את הפתרון תחת המסגרת של בית הספר השרון. זה פתרון לא טוב והוא זמני. אל תשכנעו אותי.

לא, אנחנו איתך, אבל-

רשף לוי:

שנייה רגע. הוא פתרון לא טוב והוא זמני. כולנו יודעים שעברנו לשם זמני. ואני מקווה מאוד שב-1.9 כולם יביאו את הבשורה וכולם יחזרו לגולדה. אני לא יכול להתחייב לעשות משהו עם השרון כרגע, כי אין לי חלופה לרווחה. אני לא אגיד שם למרכז לשלום משפחה שכבר תקופה ארוכה לא נמצא שם בגלל שנתנו לגולדה עוד 2-3 מבנים ואותן משפחות שיש בהן אלימות אין להן איפה להתכנס. אני לא אגיד להן לאורך זמן 'אין לכן איפה להתכנס'. ולכן, אני חושב שכולנו, כפי שאמרתי בפתיח דבריי, צריכים להתאחד סביב הפנייה הזאת למשרדי הממשלה. אני לא מציע, אני מתכוון לפעול במסגרת ההנחיות שקבועות בחוק מה על המשרד לעשות. אם הוא מתעלם מאיתנו דקה אחת מעבר למה שמותר לו בחוק, אני אפעל כפי שמורה לי החוק. בבקשה, התייחסות קצרה.

יהודה בן חמו:

לעניין האחריות של המשרד לאיכות הסביבה, אני מבינה שאם הוא לא יענה ואם הוא ימשיך להתעלם, אז נפנה לערכאות משפטיות שיכפו עליו את זה. אבל אני יודעת, לפחות ממה שקורה במקומות אחרים שיש להם את אותה בעיה, שהנושא הזה מגולגל מהמשרד לאיכות הסביבה, למשרד הבריאות, ונופל בין הכיסאות, וזה משהו שיכול לקחת חודשים, שנים.

קהל:

אני מקווה מאוד שלא.

יהודה בן חמו:

השאלה, איך אתה, אם אתה...

קהל:

יהודה בן חמו:

תראי, אני לוקח על עצמי לעדכן אתכם באמצעות הנציגות שלכם ובאמצעות הקשר העירוני או באמצעות רשימות של מיילים שמגיעים אלינו ויש לנו, לעדכן אתכם באונליין החל מהחלטה הזו באותו רגע מה נעשה. אם תהיה לי תשובה היום בערב, אז תקבלו אותה מיידית, ואם תהיה לי תשובה ביום ראשון, תקבלו אותה ביום ראשון. בכל רגע נתון שלי תהיינה תשובות להעביר אליכם. הרי אנחנו יודעים כולנו שמידע, ככל שאנחנו חושפים אותו מהר יותר, אז מסיר יותר סימני שאלה. אני לוקח על עצמי לעדכן את כל הגורמים, כמובן את הגורמים המקצועיים שהם יהיו מעודכנים באונליין וגם אתם.

רשף לוי:

יהודה, בזמנו התחלת מהלך עם ד"ר ברנר, של איזשהו מתווה שהגיע לנקודה מסוימת והיה לו המשך להמשיך לעבוד עם ד"ר ברנר, הוא היה נציג ההורים, הוא יכול להישאר נציג ההורים. מבחינתנו כוועד ההורים, כשדיברנו על הזה, הוא גם יכול להפוך להיות יועץ לעירייה, ואנחנו יודעים גם שהעלויות שם הן לא מאוד-מאוד גבוהות. אני חושב שזה דבר שהוא הכרחי להחלטה שאתה מחליט, כדי שגם לכם יהיה מישהו-

יהודה בן חמו:

הנציגים שלנו מהיום והלאה אלה יהיו הנציגים הפורמליים, אני ראיתי מה קרה לנו עם הנציגים ששכרנו. ולכן אני בא ואומר, אני עכשיו נעזר באופן פורמלי במשרדים הללו. כי מה שיחייב אותנו בסופו של יום אלה ההחלטות הללו. אני אומר את זה כי ככה היה צריך להתנהל מהתחלה. אנחנו חשבנו לבוא ולהשקיע יותר ויותר ויותר, ובסופו של יום ראינו את התוצאה ולא הגענו לתוצאה.

קהל:

אני עדיין לא מבינה... שנה הבאה?

עמירם מילר:

... ד"ר ברנר... המשרד לאיכות הסביבה.

- יהודה בן חמו:** הוא היה שם סמנכ"ל.
- אמיר דנאי:** יהודה, אולי תתייחס לעניין אם העסק הזה מתמשך ולא נמצא פתרון. יש איזה מועד-
- יהודה בן חמו:** אני בא ואומר, אנחנו נמצאים עכשיו ב-18.2. כל יום שנוכל לעדכן אתכם, ואני מקווה מאוד שבתחילת שבוע נתבשר שהמשרד לאיכות הסביבה-
- קהל:** מר בן חמו, הילד הזה עולה לכיתה א' והוא עוד לא רשום. בבית ספר השרון אין לו מתקני משחקים. תשאל אותו, אין לו מתקני משחקים, אין לו הצללה, אין לו קירווי. אני לא מוכנה שילד שלי ילמד שם. אני כרגע לא רשמתי אותו. אין לו עדיין איפה ללמוד, ואין שום סיבה שילד כזה לא יהיה לו איפה ללמוד. אני אומרת שצריך לפעול ב-2 מישורים, במישור של גולדה ובמישור של השרון, ואף אחד מהם לא סותר את השני. אתם צריכים רק להתחיל לעבוד. סליחה, להוציא את משרד הרווחה משם זה לא כזה סיפור, זה באמת לא כזה סיפור. להחזיר את מתקני המשחקים שהעברתם בסוכות בחזרה לגולדה, להחזיר אותם לשרון זה לא כזה סיפור. להפריד בין כיתות א'-ב' לכיתות ה'-ו' שם, זה א'-ב'. אני מחנכת בבית ספר אחר, ואוי ואבוי אם ילד משכבה בוגרת מגיע לשכבה הקטנה, אוי ואבוי לאותו ילד, שמקבל באותו יום אזהרה הביתה. כי ילד בכיתה א' לא צריך לראות ילדים בני 12, סליחה, לא במשחקים. וזהו. אני מחנכת ואני יודעת בדיוק מה נחשפים בבית ספר. ואם את רוצה, תשאל אותי, אני אשמח לספר לך.
- יהודה בן חמו:** אוקיי, תודה.
- רשף לוי:** אני רואה את חוסר הנוחות שלך, אבל אני אומר שוב-
- יהודה בן חמו:** מה חוסר נוחות?

רשף לוי:

אני רואה את חוסר הנוחות שלך, אני אומר בתור אמפתיה. אני רוצה להגיד משהו מאוד-מאוד פשוט בשם הוועד. אנחנו אומרים לכל המועצה ולראש העיר, מכיוון שכבר בהיסטוריה של ישראל יש הרבה מקומות שלא הצליחו לנקות אותם מרעלים והם לא נמצאו לא תקינים, והתהליכים האלה נמשכים חודשים עד שנים, ומכיוון שעברו עכשיו 3 חודשים שבהם לא קרה כלום מבחינה מעשית, אני יודע שהתעסקת בזה הרבה, אבל לא קרה כלום, לא פתרו את הבעיה ב-3 חודשים האלה, אני כן חושב שאתם צריכים לחשוב על פתרון ארעי קבוע לילדים של בית הספר השרון. כי מה שקורה עכשיו, זה שאנשים מעבירים כתובות פיקטיביות ומפוצצים לכם את גורדון והאנשים יעבירו את הילדים שלהם, ובית הספר הזה יתמסמס. אני מציע לכם לא להתעלם מזה, אלא לתפוס את המנהיגות של הדבר הזה. הרווחה, תאמין לי, אני לא איש ציבור אבל חשובה לי לא פחות ממה שחשובה לך וגם לכל אחד מההורים. יכול להיות שצריך לנהל פה איזה שהם מהלכים שעשיתם בעבר בצורה מאוד-מאוד יעילה וטובה כשרציתם והיה לכם את הצורך, ולמצוא מקום חלופי לדברים, אין מה לעשות. כי יש פה בעיה שלא אתה קבעת ולא אני קבעתי, אבל היא עדיין בעיה.

יהודה בן חמו:

תודה רבה. לחברי המועצה אני פונה כרגע, ואני קורא לכל מי שנמצא פה, לצערי חלק נכבד החליט לא להגיע מסיבותיו שלו, 2 הודיעו על היעדרות, אבל אני קורא לחברי המועצה, אני קורא גם לוועד ההורים, רשף ואמיר, אני קורא גם לכם, אתם לא יכולים להשתתף בהצבעה של מועצת עיר, אבל בהחלט להביע עמדה כמו ששמעון הביע אותה, לקרוא למשרד לאיכות

הסביבה ומשרד החינוך להיות מעורבים במציאת הפתרון.

קהל:

זה לא מספיק.

קהל:

לא, זה לא נותן תשובה. הילד שלי עולה שנה הבאה לכיתה א', ואני שומעת מהורים שהילדים שלהם עולים לכיתה א', אי אפשר להשאיר אותם בחוסר ודאות.

יאיר אברהם:

סיגל, גם הבן שלי עולה שנה הבאה לכיתה א'. תעשי לי טובה, בסדר?

קהל:

בסדר, גם שלי.

יאיר אברהם:

תעשי לי טובה, בסדר. סיגל, בואי.

קהל:

אל תגידי לי בואי.

(מדברים ביחד)

יאיר אברהם:

למען הסר ספק, וצריך לומר את זה, הבעיה של תלמידי כיתה א', במקרה גם הבן שלי עולה שנה הבאה לכיתה א', הוא לא ילמד בבית הספר כפי שהמציאות עכשיו של בית הספר השרון שם. אני מקווה מאוד שבמידה ואנחנו נפעיל את הלחצים, כל אחד בכוחותיו שלו וכולנו ביחד, ואפשר לעשות את זה, כדי לפתור את הבעיה של בית ספר גולדה. אם כרגע נפצל כוחות, ואני יודע לאן זה ילך, אם נפצל כוחות במאבקים פנימיים, אם עכשיו נשפץ את השרון, אם עכשיו לפנות את הרווחה... לעולם לא נחזור ללמוד בבית ספר גולדה. ואני אגיד לכם מה יהיה, יהיה דבר יותר גרוע, יפזרו אותנו בין אזורי הרישום, ואת זה אני לא רוצה.

קהל:

שאלה, הילד שלי היום בגן חצב, אני באתי מתוך... ואני עכשיו יותר מודאגת מהיום מאשר שנה הבאה, כי אני פתאום מבינה לרגע שיכול להיות שיש כרגע... באזור הזה בגנים עצמם, ויכול להיות שהיום כבר אני שמה את הילד שלי במקום מזוהם?

רשף לוי: כן. בגן חצב נמדדו גזים רעילים בעבר, והיום לא מדדו אותם, ויכול להיות שיש גזים רעילים.

קהל: זה נכון, אנחנו היינו באותו גן, רשף.

רשף לוי: אז אני אומר לך את התשובה.

קהל: קיבלנו מכתב בקיץ שנאמר לנו שבקיץ נבדקה האדמה בגן והכל

תקין. אני בתמימותי האמנתי. אני תמימה מידי?

???: כן.

(מדברים ביחד)

יהודה בן חמו: אני קורא לחברי המועצה להתאחד סביב ההחלטה. ההחלטה

היא כזו: מועצת העיר קוראת לשר להגנת הסביבה ולשר

החינוך, להנחות מקצועית את העירייה באיזו דרך לפעול

ולנקוט על מנת לאפשר את חידוש הלימודים בבית ספר גולדה.

אפשר להתאחד סביב ההחלטה הזו פה אחד? תודה רבה.

הישיבה נעולה.

עופרה דונסקי: אפשר... את משרד הבריאות?

יהודה בן חמו: משרד הבריאות הוא מונחה ע"י המשרדים הללו. תודה רבה,

הישיבה נעולה.

החלטה מס' 190: מועצת העיר מחליטה פה אחד לקרוא לשר להגנת הסביבה ולשר

החינוך להנחות מקצועית את העירייה באיזו דרך לפעול ולנקוט על מנת

לאפשר את חידוש הלימודים בבית ספר גולדה.

ריכוז החלטות מועצה מיום 18/02/2010

החלטה מס' 190: מועצת העיר מחליטה פה אחד לקרוא לשר להגנת הסביבה ולשר החינוך להנחות מקצועית את העירייה באיזו דרך לפעול ולנקוט על מנת לאפשר את חידוש הלימודים בבית ספר גולדה.